

מרב פיטון

ערב

מדירתנו החדשה אין רואים את זריחתו של הירח.
 מדי ערב ממסגרים החלונות
 צמרות כהות ללא תו ומתאר.
 אך שיח היסמין עולה
 ופרחיו פוככים בהירים, נוסקים
 ממקום שרשיו ועד לחדר השנה.
 צעיפי ריח שקופים,
 רעלות נערה שענייה זורחות
 ומתיקותה פושטת בחדרי ההרמון.
 יסמין.
 שביטים רב־פעמיים
 פורשים למעננו מחדש
 את כנפיהם הלבנות שנשמטו בחם השמש.
 בשעות כאלו משתנה כלכלת העולם:
 הון ששלמנו בעד הקירות האלה
 הופך אותנו עשירים.